

Ophal af Fie og Ottar

2015-10-31

Så kom dagen hvor skibslaget endeligt skulle ud af det våde element for i år. Det var også dagen hvor vi havde fået vore gode ven af skibslaget Palle til at kigge forbi og besigtige Sebbe og hvad stand hun er i. For at tage dette først – det er ikke så slemt. Det foranliggende stykke af planken vi skiftede i vinters bør skiftes om 1-2 år, med mindre vi planlægger et togt til Irland til næste sommer, for så bør det skiftes inden da. Og det er der vist ingen fare for sker – højst Kerteminde, og det er nok til at klare.

Ottar som slæbebåd

Vi var en god flok der samledes på Dæmningen kl 9; her blev der gjort klar til afgang for både Ottar og Fie. Som noget nyt ville vi lægge Fie op på Nausten i år. Vi var et par stykker der hoppede ombord på Fie, og resten ombord på Ottar.

Desværre ville Fies motor slet ikke starte; der har været problemer med den det meste af året, og nu havde den åbenbart helt opgivet ævred. Så det var frem med årerne og så ro ud i havnebassinet og få et slæb af Ottar. Det er vist ikke ofte at det er slæbebåden der får og ikke giver et slæb!

Der var en god sydøstenvind, og det ville have været dejligt med en tur for sejl, men Ottars sejl er desværre i så dårlig stand at det skal nødrepareres før det kan bruges, og selv herefter skal der hurtigst muligt et nyt sejl til. Så det blev for årer mod Nausten, og selv uden sejl gik det fint. Ind mod Nausten gav det lidt afdrift, men vi kom ind og tørskoet i land.

Ottar hales op på land

Der blev afrigget, slået græs for sidste gang i år, og så var vi klar til ophal af Ottar. Hun blev trukket ind til land, og så gik det løs. Vi halede til, og der gik ikke mange minutter før hun lå oppe ved siden af bålstedet.

Så var det tid til lidt indvendig rengøring i Ottar mens Fie blev halet hen og klar til ophaling. Fie er jo en 4,7 meter Kegnæs-jolle på ca 400 kg, så det skulle jo ikke være nogen sag når vi lige havde halet 800 kg 9 meter færøjjolle op.

Det viste sig dog at Fie var af en anden mening. Hun gik på grund, og så halede vi – og der skete sådan cirka intet. Vi øgede

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

anstrengelsesniveauet til cirka $\frac{1}{2}$ promille før brune streger i underbukserne – intet skete der! Øhm.. Er der nogen der har kastet anker?

Nå – det kunne jo være at det var fordi Fie var agtertung på grund af motoren; den vejer immervæk omkring en 80 kg. Så der var et par stykker der gik i gang med at afmontere motoren, i mens Ottar blev forsøgt lagt rundt. Men

En frokost inde i Nausten er altid hyggeligt, nærende – og nogen gange sundt

noget var ikke helt rigtigt. Hun skulle lige frem og tilbage nogle gange, op at stå og ned igen, og en enkelt gang knagede det mere end hvad det så ud til at kunne holde, så hun måtte ned at ligge igen.

Der blev kaldt ind til frokost; i frokoststuen var der god og livlig snak, imens der blev indtaget en frokost som vi vikinger plejer at lave den. Snakken gik og der kom et par gode teorier på bordet om hvordan det kunne gøres, og en lille livline blev det også til.

Da frokosten var overstået forsøgte vi så igen – og nu kom Ottar fint på plads! Så et par stykker gik i gang med rengøringen af Ottar mens resten kastede sig over at hale Fie op. Nu var motoren afmonteret, så der blev halet igen – og hun kom da 3 cm før hun sad uhjælpeligt fast igen. Hvad i alverden..

Sådan – bare 135 graders drejning endnu, så er vi der!

Så kunne det være nok – der blev rigget en talje op, med gange 4 udveksling, og så blev der halet. Men det var endda stadig tungere end Ottar??

Et kig under Fie afslørede at bakkestokkene blev trukket med hen over sandet, så de bremsede mere end de hjalp – væk med dem. Efter de var væk hjalp det noget på det, men det var stadig underligt – hvorfor i

alverden var Fie så svær at få op?

Da hun var på plads skulle hun gøres ren. Mens vi vippede rundt kunne vi høre noget skvulpen, men den synlige bund var tør?

Fie er jo dobbeltskroget og kan dermed ikke synke, men der er jo et hulrum inden i. Så efter lidt søgen fandt vi en bundprop og fik den skruet af. Der kom sørme vand ud! Nå; vi fik skrubbet Fie grundigt udvendigt og skyllet hende af så hun så pæn ud. Der kom stadig vand ud fra skroget.

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

Vi var en fem mand der fik vippet Fie op på siden så vi kunne skrabe bunden fri, og der var rigtig, rigtig meget bundsnask! De har haft rigtig gode betingelser for at sætte sig fast, så det har nok ikke gjort det nemmere for Fie at sejle når vi har været afsted.

Og der kom stadig vand ud..

Så skulle vi have vippet hende om på den anden side. Her kunne vi være en 3 mand der vippede hende op, og hun blev klodset op så hun kunne blive

skrabet ren her. Efter nogen tid var hun ren og kunne lægges ned igen med et par mand.

Og der kom stadig vand ud..

Nu kunne vi hælde vand inden i og skrubbe dørk og det indvendige og få det sidste tømt ud.

Og så begyndte vandet at stilne af!

Så i knap en halv time havde der været en jævn stråle af vand, cirka 2 cm i diameter. Så tror da pokker at Fie var tung at hive op!

Derfor var Fie så tung!

Vi fandt et sted hvor vandet måske kunne være kommet ind – bagerst i styrbords side er der et rør som er "blændet af" med PU-skum og malet over. Men det ser ud til at være flækket bagpå, så hvis der har stået vand ved dørken har det kunnet løbe ned i skroget. Det skal lukkes ordentligt af i denne arbejdsæson.

Skjoldmøen bevogter Nausten

Broen kom op, og det hele blev ryddet op, så hen ved halv fire var vi færdige og kunne erklære dagen for en succes.

Et stort TAK til alle dem der kom – fantastisk godt at se så mange hjælpe til og sørge for at sæsonen blev behørigt rundet af!

Skibslagshilsener,

-Allan Jensen

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

Årets sidste sejltur

Lun mjød – vikingetidens svar på Red Bull!

Se her – i skal bare gøre sådan her!

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

Det er hårdt arbejde at hale skibe op! Og endnu mere vigtigt at inspicere at arbejdet går rigtigt for sig!